

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
PODSEKRETARZ STANU

Warszawa, dnia 3 sierpnia 2017 r.

DL-V-052-19/17

dot. oświadczenia nr 1134

BM-1-052-950/17

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 4.08.17
nr. 527 podpis. M

GABINET MARSZAŁKA SENATU
sekretariat Wicemarszałek Senatu RP
Wpłynęło dn. 04.08.2017
Nr. Mlc 527
Podpis. Debaraska

Pani
Maria Koc
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

W odpowiedzi na przedstawione w oświadczeniu pana Senatora Antoniego Szymańskiego problemy związane ze stosowaniem przepisów realizujących politykę drugiej szansy w ramach upadłości konsumenckiej, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Ministerstwo Sprawiedliwości prowadzi obecnie prace legislacyjne nad projektem ustawy zmieniającej regulacje dotyczące upadłości konsumenckiej. Podstawą tego projektu są propozycje wypracowane przez powołany zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2016 roku zespół ekspertów (także spoza Ministerstwa) do opracowania projektu zmian przepisów w zakresie upadłości konsumenckiej, który przeprowadził kompleksową ocenę funkcjonowania przyjętego w Polsce modelu upadłości konsumenckiej i zaproponował szereg szczegółowych rozwiązań. Dodatkowo Ministerstwo Sprawiedliwości analizuje również rozwiązania przyjęte w innych państwach, w których instytucja upadłości konsumenckiej funkcjonuje już znacznie dłużej, pod kątem możliwości ich zaadaptowania na polski grunt dla optymalnego wdrożenia polityki nowej szansy.

Warto w tym miejscu zaznaczyć, że wprowadzenie nowego modelu upadłości konsumenckiej reformą z 2014 r. wraz z jej korektą z 2015 r. (ustawa z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne) „odblokowało” upadłość konsumencką w Polsce (w 2014 r. ogłoszono 30 upadłości, a w 2016 r. liczba ta wzrosła do 4478), co jednocześnie doprowadziło do, nieuchronnego w takiej sytuacji, ujawnienia się wielu problemów związanych ze stosowaniem znowelizowanych przepisów. Przeprowadzone przez Instytut Wymiaru Sprawiedliwości badania wykazały m.in. dużą liczbę spraw upadłościowych byłych przedsiębiorców korzystających z postępowania przewidzianego dla konsumentów, dodatkowe obciążenie sądów w takich sprawach w związku z koniecznością badania wykonania przez byłych przedsiębiorców obowiązków wynikających z prawa upadłościowego (por. art. 491⁴ ust. 2 pkt 3 Prawa upadłościowego), częste przypadki długiego trwania postępowania po ogłoszeniu upadłości związane m.in. z trudnościami z ustalaniem listy wierzytelności, problemami z likwidacją masy upadłości czy niewystarczającą współpracą innych podmiotów z organami postępowania upadłościowego, trudności ze stosowaniem przepisów dotyczących zaliczkowego ponoszenia kosztów postępowania przez Skarb Państwa, przypadki ponoszenia kosztów postępowania przez syndyków, czy problemy organizacyjne sądów związane ze znacznym wzrostem liczby spraw obsługiwanych przez sądy upadłościowe.

Ponadto, własne analizy prowadzone przez Ministerstwo Sprawiedliwości oraz informacje wpływające bezpośrednio do ministerstwa wskazują, że istnieje również potrzeba wprowadzenia w prawie upadłościowym odpowiednich regulacji chroniących byłego małżonka upadłego przed konsekwencjami upadłości konsumenckiej, rozwiązań, które pozwalałyby właściwie rozwiązywać problemy powstające na styku egzekucji alimentów i upadłości, przepisów, które bardziej racjonalnie określiłyby zasady dostępu upadłego do korespondencji, a także regulacji, które efektywniej zabezpieczałyby środki materialne niezbędne do funkcjonowania rodziny, której członkowie objęci są postępowaniem upadłościowym.

Wszystkie wskazane wyżej problemy, w tym dostrzeżona przez Pana Senatora niekonsekwencja ustawodawcy w regulacji zawartej w art. 491⁴ ust. 1 Prawa upadłościowego w relacji np. do art. 491⁴ ust. 2 Prawa upadłościowego w zakresie braku możliwości uwzględnienia przy ogłaszaniu upadłości względów

słuszności lub względów humanitarnych, są brane pod uwagę w pracach prowadzonych w Ministerstwie Sprawiedliwości. Projekt, który w niedługim czasie zostanie skierowany do uzgodnień wewnętrznych, a następnie do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych, powinien więc zawierać propozycje odpowiednich rozwiązań, które pozwolą rozwiązać przynajmniej część zidentyfikowanych problemów.

Łukasz Piebicki

PODSEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Sprawiedliwości

Łukasz Piebicki